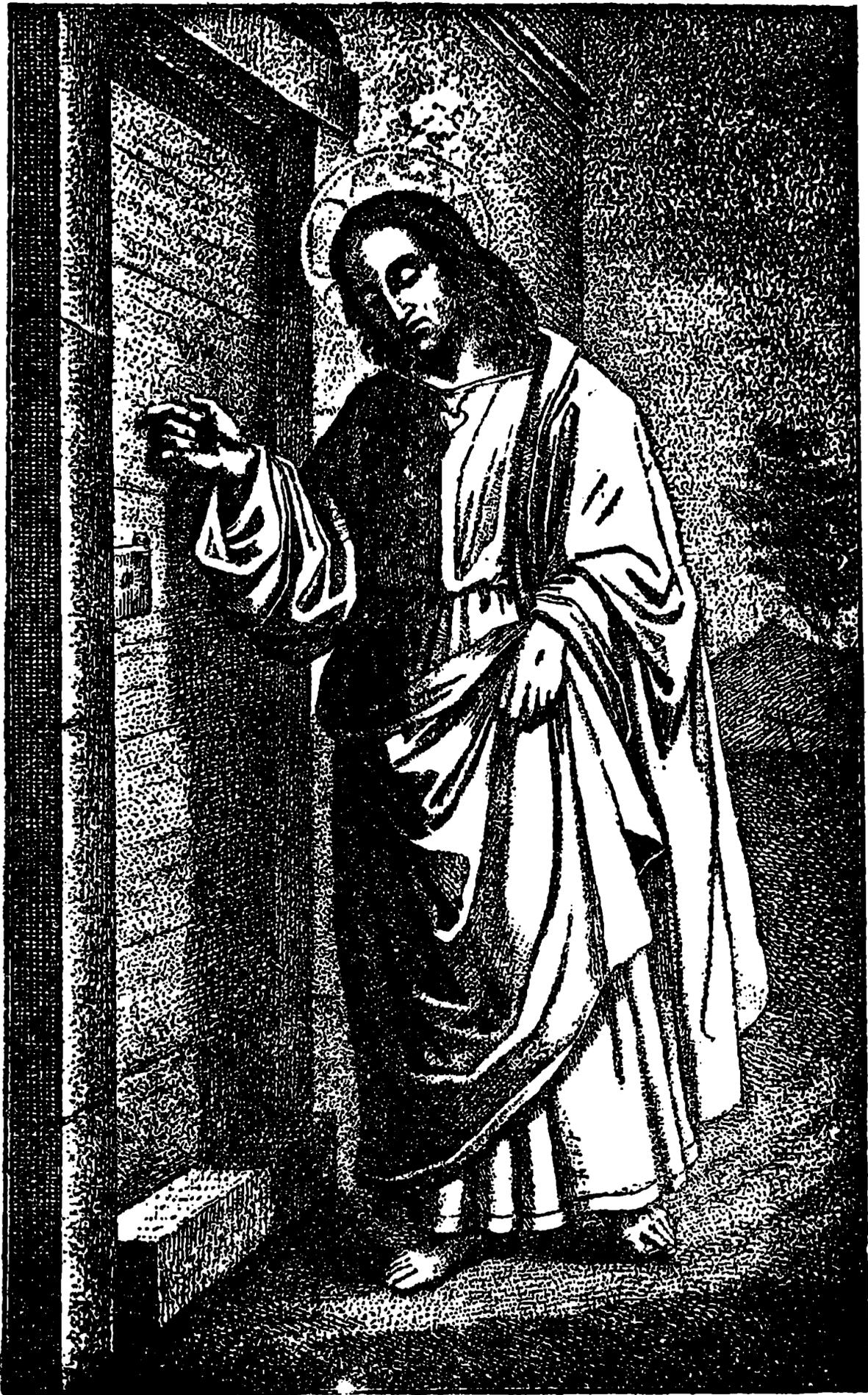

БЛАГОВѢСТНИК

РѠЧНИК XII.
РѠК 1932.

ДЕЦЕМБЕР
ЧИСЛО 12.

ПЕЧАТНЯ, ВИДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО,
РЕДАКЦІЯ И АДМИНІСТРАЦІЯ В УЖГОРОДѢ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

Вже появился! КАЛЕНДАРЬ БЛАГОВѢСТНИКА НА 1932 РОКЪ

Знаний вже Русинамъ цѣлоѣ Пôдкарпатскоѣ Руси и Словенска. Знаний всяди, где читають „Благовѣстника“. Знаний краснымъ содержаниемъ зъ попередныхъ лѣтъ.

КАЛЕНДАРЬ БЛАГОВѢСТНИКА

вже готовый. Богатый змѣстомъ, зъ красными образками дае науки и порады для людей каждого вѣку и стану, по правдѣ своимъ змѣстомъ стане милымъ пріятелемъ и дороговказомъ на цѣлый рокъ.

Помимо свого цѣнного содержания **Календарь Благовѣстника** дуже дешевый, стоитъ лишь **2·70 Кч.** Зъ почтою **3·30 Кч.**, бо хоче быти въ каждôй и найхудобнѣйшôй хижѣ.

Заказуйте скоро **Календарь Благовѣстника** доки не распроданый, читайте и другимъ давайте.

При замовленяхъ адресуйте :
Выдавництво Чина св. Василя В. въ Ужгородѣ
Раковци ул. 54.

Высылається лишь за готовѣ гроши, або за послѣплатою.

БЛАГОВѢСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПѢДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, администрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василя В.
въ Ужгородѣ, Раковця ул. ч. 54.
Выходить 1-го каждого мѣсяця

Вѣдвѣчат. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рѣкъ 10 Кч.
за границу 17 Кч.; до Америки
пѣвъ дол. — Одно число 1 Кч.
Выходить 1-го каждого мѣсяця

Пятьдесятълѣтя Вѣдновы Чина св. Василя Великого. 1882—1932.

(Продовженя.)

4. Григорій Деско бувъ чоловѣкъ обдареный великими талантами, високо освѣченый магістеръ фильософіѣ. Въ р. 1749. стае викаріємъ генеральнымъ еп. Ольшавського. Пѣзнѣйше зрѣкъся сего достоинства и вступивъ до монастыря на Чернечѣй Горѣ 1. I. 1755. Новиціятъ монашій скѣчивъ въ Буковськѣмъ монастырѣ. Р. 1756. обѣймае зарядъ надъ Чинѣмъ Василянськимъ яко протоигуменъ. На жаль, вчасна смерть вырвала його зпомѣжъ живыхъ.

5. Пятый зъ ряду вызначный Василянинъ, Макарій Шугайда, се чоловѣкъ небуденныхъ заслугъ, надзвычайно працьовитый и дбалый о добро монастыря. 15. VI. 1755. стае игуменомъ Краснобродського монастыря, де за часъ свого игуменства побудувавъ три мурованѣ келѣ-комнаты для черцѣвъ.

Року 1758. выбрано його на протоигумена. Вѣнъ вызначався тымъ, що дбавъ о добро Чина Василянського; особливимъ його старанямъ було, молодымъ черцямъ дати высоке образования и вышколеня. Не маючи покищо своихъ професорѣвъ Василянъ, кличе на професора фильософіѣ монаха Францішканина. Та коли сей Францішканинъ скоро мусѣвъ повернути до свого монастыря, о.

Шугайда звернувся зъ просьбою до оо. Єзуитѣвъ, щобы вони прийняли б-охъ молодыхъ Василянъ до своєї академічної колегії въ Кошицяхъ на богословіє. По великихъ трудностяхъ три молодѣ Василяне: Арсеній Коцакъ, Антоній Коцакъ и Сава Андрейковичъ скѣнчили въ тѣй колегії курсъ теологичный зѣ свѣтлымъ успѣхомъ, осягнувши степень докторату. Тѣ молодѣ докторы почали въ монастыряхъ василянськихъ выкладати такъ фильософію якъ и теологію.

Не можна мовчанкою поминути Йоаникія Базиловича. Уродився 6. VI. 1742. у Хливѣщахъ. Учився въ Ужгородѣ и Кошицяхъ, а потому вступивъ до Василянського Чина. Въ 1782. роцѣ выбрано його на протоигумена. На тѣмъ ставовищу оставъ ажъ до смерти р. 1821. Базиловичъ побѣчъ Андрея Бачинського бувъ одинъ зъ наибѣльше освѣченыхъ людей на Пѣдкарпатськѣй Руси въ тодѣшнихъ часахъ. Нынѣшний монастырь на Чернечѣй Горѣ и церковь побудовано старанями о. Й. Базиловича. Кошты будовы покривъ Димитрій Рацъ († 1782). О. Й. Базиловичъ бувъ першимъ и наибѣльшимъ историкомъ Пѣдкарпатськѣй Руси и одинокимъ историкомъ Василянського Чина на нашѣй землі. Працювавъ перомъ и полишивъ по собѣ аскетичнѣ, литургичнѣ и реторичнѣ творы.

Головнымъ його творомъ була книжка „Коротка здадка про Фундацію кн. Корятовича для Черцѣвъ ЧСВВ.“ (Brevis notitia foundationis Koriatovich...) Ся книжка була першимъ науково-историчнымъ теоромъ на Пѣдк. Руси.

Наукова вартѣсть сего письма є величезна; она спричинила о. Базиловичови безсмертну славу, тутъ показалося його обширне и всесторонне знанє. Справедливо написавъ до автора цензоръ Якобъ Фердинандъ де Миллеръ: „Ты, на правду чоловѣкъ дуже ученый, написавъ грамоту нову и безсмертноѣ славы на поли церковноѣ исторіѣ у Мадярщинѣ, бо ты перший передъ всѣми, —

о скільки бодай я знаю — який піднявся дѣла Грецьку Церковь на Угорщинѣ прославити, звеличати“.

Въ тѣмъ творѣ о. Базиловичъ описує початокъ и розвѣй монастыря на Чернечѣй Горѣ та іншихъ монастырѣвъ. При тѣмъ згадує загально исторію цѣлого житя культурного и народного Пѣдкарп. Руси.

Сей твѣръ о. Базиловича замѣтний тымъ, що авторъ указавъ на се, що Пѣдкарп. Русины суть сынами славного роду руського, що исторія ихъ сягає за Карпаты въ славу давнину князѣвствъ руськихъ. Тому сей твѣръ мавъ велике значѣня для розвою національноѣ свѣдомости середъ Пѣдкар. Русинѣвъ.

Чинъ Василянський прекрасно розвивався на Пѣдк. Руси, але немилосердна та зима рука реформъ цѣсаря Йосифа пѣдкосила цвѣтуче житя монаше. Въ р. 1788 наступає касата монастырѣвъ, а за тымъ иде упадокъ Чина Василянського. Зъ 22-охъ монастырѣвъ осталось лишь 8 монастырѣвъ именно: на Чернечѣй Горѣ, коло Мукачева, въ Малѣмъ Березнѣмъ, Имстичѣвъ, Боронявѣ, Краснобродѣ, на Букѣвськѣй Горѣ, въ Биксадѣ и Маріяповчи.

Чинъ Василянський хилився до упадку; р. 1814. було всѣхъ черцѣвъ 75, за сто рокѣвъ до 1914. лишь 16. Покликанъ не було, не зголошувався ни хто до монастыря. Новиціятъ замкнений. Чинъ сей славный Василя Великого вымиравъ. Але вселаскава Божа рука не опустила одинокого монашого Чина на Пѣдк. Руси. Року 1920 бл. п. Вспр. о. Ан. Калишь Протоигумень ЧСВВ. въ Галичинѣ переговорює въ справѣ реформы Василянськихъ монастырѣвъ зъ еп. Ант. Папомъ и бл. п. о. Йоакимомъ Хоною Протоигуменомъ ЧСВВ. на Пѣдк. Руси. На дѣмъ новиціятський (значить де бы мали ся новѣ, обновленѣ черцѣ выховувати) выбрано монастырь Мукачевський.

(Продовження слѣдує.)

Комунистична Кровава „Правда!“

Англійська щоденна газета „Daily Express“ держала въ Москвѣ дописувачку Місс Клеймен. Вона писала до своєї новинки правду про большевицький „Рай у Росіѣ.“ За се єѣ вывергли. Теперь вона написала отвертый листъ до Ягуды заступника Комисаря Г. П. У. (большевицькоѣ жандармеріѣ), у тѣмъ листѣ є таке :

Монастырь Симоновский передъ уничтоженіемъ большев.

„Чи можете вы, Ягудо, заперечити що теперь вы маєте 200.000 вязнѣвъ переважно инжинѣрѣвъ, правникѣвъ, священникѣвъ и и. осѣбъ давньоѣ интелігенціѣ, що теперь на примусовыхъ работахъ, мусить будовати каналъ до Бѣлого Моря въ Кареліѣ? Чи можете вы заперечити що 35.000 селянськихъ родинъ въ зимѣ 1929. року вы заслали зъ Полудневоѣ Украины до пѣдбѣгуновыхъ околицъ? А тѣ

родини тамъ не мали нѣ достаточного прокормленя, нѣ одежѣ такъ, що тысяча тыхъ родинъ вымерла на тифъ¹⁾? Чи смѣете вы заперечити, що всѣ города въ Сѣверной Росіи якъ Гибинагорскъ, Кондолатска, Новострѣй и Мурманскъ, выбудовали робѣтники каторжники²⁾? Чи смѣете вы заперечити, що свого часу Г. П. У. вѣдобрало матерямъ хлѣбнѣ картки³⁾ такъ, що малѣ дѣти вѣсѣмъ мѣсяцѣвъ не видѣли молока и робѣтники у великихъ промысловыхъ центрахъ живутъ лише крумплями и чорнымъ хлѣбомъ? Чи смѣете заперечити,

Монастырь Симовский по зруйнованю большевиками

що кожного чужинця въ Росіи вы шпіонуете, що нашѣ листы отвираете, а телефоннѣ розмовы пѣдслухуете? Чи смѣете вы заперечити въ кѣнци, що въ часѣ Террору въ рокахъ 1930/31. вы тѣлько крови проляли, що навѣтъ вашѣ приятелѣ були огѣрченѣ?“

¹⁾ Кто бы хотѣвъ ближе познати долю тыхъ селянѣ, нехай перечитав собѣ книжки выданѣ по руськи Очевидцемъ Юрченкомъ: Пекло на землѣ. Зѣ соволовецького пекла на волю. —

²⁾ Що засуджѣнѣ на дозгѣ тяжкѣ роботы безѣ зплаты и достаточного корму, чтобы зѣ перемученя вымерли.

³⁾ Тамъ хлѣба можна дѣстати лише на цедулку. Кто еѣ не мав муситъ гинути зѣ голоду.

Мисія у Волосянцѣ.

Въ дняхъ вѣдъ 19—24 листопада сего року цѣла ужанська долина святкувала небувале торжество, яке вѣдъ коли люди памятають вѣдбулося по першій разъ на цѣлѣй тѣй околицѣ. Се була пятидневна свята мисія, яку зарядивъ у Волосянцѣ тамошний ревный священникъ Вспр. о. Володимиръ Феделешъ, який вже навпередъ пѣдготовивъ прекрасно своихъ вѣрникѣвъ до такъ святого дѣла.

Въ субботу 19. XI. вечеромъ привѣхало до Волосянки двоухъ оо. Мисіонарѣвъ Василіанъ Вспр. о. Олуфрій Бурдякъ, игумень Мукачевського монастыря и о. Йосафатъ Рога зъ Ужгородського монастыря. На желѣзничѣй стаціѣ у Волосянцѣ витала ихъ велика процесія вѣрникѣвъ волосянськихъ и быстрианськихъ зѣ своими парохами на чолѣ. Одна маленька дѣвчинка привитала оо. Мисіонарѣвъ прекраснымъ стишкомъ вручаючи имъ китицю цвѣтѣвъ. Вѣдтакъ промовивъ Вспр. о. Грабаръ изъ Быстроѣ и процесія рушила до Церкви. При входѣ привитавъ оо. Мисіонарѣвъ Вспр. о. парохъ Феделешъ передаючи имъ ключѣ вѣдъ Церкви. Потѣмъ слѣдувала Вечѣрня а по нѣй перша мисійна проповѣдь. Въ слѣдующихъ двоухъ дняхъ то є недѣлю и въ понедѣлокъ (праздникъ св. Михаила) выголошено по чотыри науки денно а въ вѣвторокъ и середу по двѣ. Нарѣдъ горнувся до церкви численно зѣ всеѣ Верховины и слухавъ наукъ зъ великою жаждою.

Всякѣ домашнѣ работы на весь часъ мисіѣ устали. Все доокочичнѣ села а передусѣмъ Ужокъ, Быстра, Лугъ, Тиха и другѣ приходили громадно кожного дня на мисійнѣ науки и богослуженя. Успѣхъ тоѣ мисіѣ бувъ прекрасный. Майже все учасники приступили до сповѣди и до св. Причастія. Навѣть такъ, котрѣ черезъ довгѣ роки не ходили до церкви и не сповѣдалися, помирилися зъ Богомъ и зѣ слезами въ очахъ обѣцяли змѣнити свое житя. У слуханю сповѣдей помагали сусѣднѣ священники Вспр. о. Стрипський зъ Ужка, Вспр. о. Гомичко зѣ Ставного, Вспр. о. Грабаръ изъ Быстроѣ, якъ такожъ мѣсцевый о. парохъ Феделешъ. Мисію докѣнчено въ четверъ 24. XI. торжественнымъ обходомъ довкола церкви, закопанямъ мисійного хреста та концевою наукою пѣдъ хрестомъ. Весь нарѣдъ зѣ слезами въ очахъ пращавъ оо. Мисіонарѣвъ, дякуючи имъ за працю, обѣцяючи вѣдъ теперь жити згѣдно зъ ихъ наукою. Тѣ горячѣ слезы дають найкрасшу надѣю, що овочъ изъ тоѣ мисіѣ позѣстане на довгѣ лѣта, такъ у волосянцѣвъ якъ и въ другихъ, що єѣ слухали.

**Миссійна діяльність ОО. Василянъ на Пѣдкарпатю.
вѣдъ 1924 до 30 X. 1932.**

Рѣк	Миссiѣ	Число проповѣ- дей на миссiях	Причастники понад:	Реколекцiѣ
1924	9	159	12,000	9
1925	15	243	17,300	18
1926	16	227	20,450	14
1927	7	150	11,640	18
1928	13	220	14,680	8
1929	23	397	17,740	17
1930	8	109	9,620	16
1931	14	170	9,530	18
1932 30. X.	6	83	12,456	14
Разом	111	1758	125,416	132

В тѣм рахунку на жаль ще не зачисленѣ миссiѣ и реколекцiѣ ОО. Василянъ вѣ Румунiѣ.

Страшна кара Бога.

Давно вже одинѣ миссiонарѣ зѣ Портѣ—Елизаветѣ вѣ тодѣшнѣй голандськѣй колонiѣ на разѣ „Доброѣ надѣѣ“ писавѣ таке:

Одинѣ голандськiй землевластникѣ сидѣвѣ пѣдчасѣ великоѣ бурѣ на верандѣ свого дѣму й видѣвѣ, якѣ громы били до його винчицѣ, надѣ якою вѣнѣ цѣлый рѣкѣ працювавѣ. Вѣнѣ попавѣ тодѣ вѣ скажену лють, захопивѣ за гверѣ и выстрѣливѣ до неба, щоби — якѣ сказавѣ, — застрѣлити того Бога на смерть.

По пятьохѣ минутахѣ ударивѣ грѣмѣ до самого землевласника й убивѣ його на смерть. Щѣ бѣльше. При похорошѣ лише засыпали грѣбѣ, якѣ тут наразѣ ударивѣ грѣмѣ, пробивѣ землю, выкинувѣ труну зѣ грѣбу, трупа землевласника пѣрвавѣ на кусниси й розкинувѣ на всѣ сторони.

Страшно!... Та Богѣ не дасть аѣ себе насмѣхатися.

В. В.

Церковь — св. Петро Голова Церкви.

Передъ вознесенемъ своимъ на небо сказавъ Иисусъ Христосъ до Апостолѣвъ: „Дана менѣ вся власть на небѣ и на землѣ. Идѣть же и навчайте всѣ народы и хрестѣть ихъ въ имя Отца и Сына и Святого Духа и вчѣть ихъ додержувати все, що я вамъ заповѣвъ“.

Симъ — якъ мы довѣдалися въ тамтѣмъ листѣ — давъ Иисусъ Христосъ Апостоламъ потрѣйну власть, то є: навчати, хрестити и провадити всѣ народы. А до Петра ще кромѣ сего сказавъ бѣльше. Сказавъ такє: „Ты еси скала (по грецки: петрось) и на тѣй скалѣ збудую церкву мою и ворота пекельнѣ не одолѣють єѣ“. То одно. Далѣ сказавъ:

„Тобѣ дамъ я ключѣ царства небесного; ѣ що звяжешъ на землѣ, буде звязанє на небѣ, а що розвяжешъ на землѣ, буде розвязанє на небѣ“ (Мат. 16, 18 и 19). То другє. А третє ще сказавъ до него:

„Чи любишь мене бѣльше нѣжъ сѣ (то є Апостоли). Кажє єму Петро: „Такъ Господи; Ты знаєшь, що люблю Тебе“. Кажє єму Иисусъ: „Паси ягнята мои“. И зновъ: „Чи любишь мене?“ Кажє Петро: „Такъ, Господи, Ты знаєшь, що я люблю Тебе“. И тодѣ сказавъ Иисусъ до него: „Паси вѣвцѣ мои!“ И ще втретє спитавъ Иисусъ Петра: „Чи любишь мене?“ Засмутився тодѣ Петро, що спитавъ Иисусъ ще разъ, чи любить єго и вѣдповѣвъ: „Господи, Ты знаєшь все; Ты знаєшь, що люблю Тебе“. И Иисусъ вѣдповѣвъ до него ще разъ: „Паси вѣвцѣ мои!“

То сказавъ Иисусъ Христосъ до Петра, ане до кого иншого, до него самого. Тожъ и все, що тымъ сказавъ, єго тычиться самого, а не кого иншого. Апостоламъ всѣмъ давъ власть тую потрѣйну — якъ мы вже сказали: а Петрови давъ ще кромѣ того понадѣте, давъ бѣльше, якъ имъ усѣмъ. Выразно кажє до Петра: „Чи любишь мене бѣльше, якъ сѣ?“ то є Апостолы. И за тую бѣльшу любовь єго дає єму бѣльшу власть, дає єму пасти агнцѣ и вѣвцѣ.

Але розгляньмо за порядкомъ, що давъ Иисусъ бѣльше св. Петрови, якъ другимъ Апостоламъ.

И такъ выходитъ зъ першого слова, що зробивъ св. Петра 1. Пѣдвалиною своєѣ Церкви.

Зъ другого, що зробивъ єго 2. Ключаремъ на небѣ и на землѣ.

А зъ третого, що зробивъ єго 3. Пастыремъ своихъ агнцѣвъ и овецъ.

Отже се давъ бѣльше. А то богато. То така власть, якоѣ никто другий не має на цѣлѣмъ Божѣмъ свѣтѣ.

Маріє Пренепорочна.

*Маріє Пренепорочна,
Свята Дѣво Мати,
Зпоконь вѣковъ Ты єдина
Повна благодати.*

*Чиста Дѣвайчиста Мати,
Ты на все зѣстала
И найвысшою красою
Въ небо засіяла.*

*Анаш нарѣдъ Тобѣ вѣрный
Нашъ край, села й мѣста
Захороняй, свята Дѣво,
Маріє Пречиста.*

ИЗЪ ЖИТЯ СВЯТЫХЪ

Заступница на мѣсяць децемберъ.

Св. великомученица Варвара.

Цѣла св. католицька Церковь дуже почитала св. Варвару вже вѣдъ найдавнѣйшихъ часѣвъ и почитае нынѣ, але житя єѣ мало знаємо. Вона мала походити зъ мѣста Никомидіѣ въ Бытиніѣ. Єѣ отець, на имя Діоскоръ, чоловікъ богатый та знатный, бувъ завзятымъ поганиномъ. Св. Варвара була у него одиначкою, а до того розумною и гарною, тому не диво, що отець любивъ єѣ дуже. Щобы забезпечити свою любу донечку передъ приманами свѣтовыми впавъ Діоскоръ на дивну гадку. Выбудувавъ високу вежу, а въ нѣй пре-гарнѣ кѣмнаты зѣ всякими выгодами и тамъ замкнувъ свою дочку. Мала вона подостаткомъ всего, а передовсѣмъ много мудрыхъ книгъ, зъ якихъ могла образувати свѣй розумъ. Може й тому вѣдгородивъ такъ завзятый поганинъ свою дочку вѣдъ свѣта, що боявся, абы вона не пѣзнала св. вѣры Христовоѣ, що въ той часъ ширилася потайки мѣжъ богатыми панями въ тѣмъ мѣстѣ.

И такъ выросла св. Варвара далеко вѣдъ очий людськихъ и свѣтовоѣ любви та приманъ свѣтовыхъ — тымъ бѣльше приступ на для любви надземскоѣ, Божоѣ. Самѣтне житя, читаня фильзофѣвъ, роздумуваня довело єѣ до пѣзнаня одного правдивого Бога. Не безъ того, щобы й вѣдъ служницъ не дѣзналася вона дечого за християнську вѣру, а дехто догадуєся, що славный ученый Оригенъ писавъ до неѣ листы и въ нихъ поучивъ молоду дѣвицю о св. вѣрѣ Христовѣй.

Коли св. Варвара выросла и многѣ, богатѣ женихи старалися о єѣ руку, вѣдповѣла свята отцеви, що за жадного земського жениха не выйде, хочбы то бувъ самъ царевичъ, бо Вона має жениха небесного. Отець гадавъ, що то самота и читаня фильзофѣвъ зродили въ нѣй такѣ дивнѣ гадки и не налягавъ. Колижъ женихѣвъ було щоразъ бѣльше и рѣшучо домагалися вѣдъ Діоскора вѣдповѣди за кого вѣддасть свою гарну дочку, постановивъ вѣнъ выпроводити дочку мѣжъ ровесницъ, пѣказати свѣтъ и такъ склонити до послуху. Та се не помогло. Тодѣ выбираєся вѣнъ въ далеку подорожъ, лишає дочку саму, щобы туга за отцемъ склонила єѣ серце

до згоды. На вѣдздіомъ позволивъ збудувати для Неѣ величаву лазню зъ двома вѣкнами.

По выѣздѣ отця просила Свята майстрѣвъ, щобы якъ найскорше будували лазню, въ нѣй не два вѣкна, але три, бо єѣ такъ лѣпше подобаєся. Вона вже сама вѣдповѣсть передъ батькомъ, чому його розказу не виконано. Якъ тѣльки лазня була готова, св. Варвара заразъ въ нѣй потайки охрестилася, а на ту памятку казала въ тѣмъ мѣсци выкувати въ камени св. хрестъ.

За кѣлька днѣвъ по тѣмъ вернувъ Діоскоръ. Лишь кинувъ окомъ на нову лазню, а заразъ пѣзнавъ, що його приказу не сповнено. Вѣнъ закликавъ дочку и спитавъ, чому въ лазни є ажъ три вѣкна, а не два, якъ було приказано. На той запитъ вѣдповѣла Свята вѣдважно: „Отче мѣй! я є христіянка и почитаю одного Бога въ трьохъ особахъ, тай тому три вѣкна сказала я зробити въ новѣй лазни. Отвори и ты свое сердце для правды св. вѣры Христовѣ и охрестися“. Не сподѣвався Діоскоръ почути такоѣ мовы вѣдъ своеѣ любоѣ доньки. Його напала страшна лютъ. Вѣнъ выймає мечъ и хотѣвъ проколоти нимъ свою дѣтину. Въ часъ ще скочила въ бѣкъ св. Дѣвиця, выбѣгла зъ дому и стала утѣкати, а за нею гнався лютый отецъ. Якийсь пастухъ показавъ йому, де дочка сховалася. Негѣдний отецъ схопивъ Святу за волося и волѣкъ помѣжъ корчѣ и по камѣняхъ ажъ до дому. Тутъ битемъ та голодомъ старанся илклонити дочку до вѣдступства, а якъ се не помогло вѣддавъ судѣ Маркіянови, що бувъ зъ Риму присланный на се, на муки.

Довго и рѣжними муками мучили св. Варвару. При Божѣй помочи вона все терпѣла не лишень спокѣйно, але и весело. Отець самъ зъ дѣволською радостію придивлявся всѣмъ мукамъ. То захочувало катѣвъ до лютости, але Свята була тверда у вѣрѣ, якъ камѣнь. Не було иншого виходу, якъ або увѣльнити и помилувати св. дѣвицю, або засудити на смерть, бо намовити єѣ до вѣдступства не сила ихъ була.

Святу засудили на смерть. И хтожь бы повѣривъ, що сталося? Самъ отецъ, зъ власноѣ волѣ одрѣкся власноручно замѣсть ката убити свою дѣтину. Рѣдний батько ишовъ зѣ своею дѣтиною зъ голымъ мечемъ въ руцѣ ажъ за мѣсто, де мали єѣ стратити, и тамъ передъ усѣми людьми стявъ єѣ голову. Та не минула його за се кара Божя. Ще того самого дня, якъ вертавъ въ часъ бурѣ до дому, згинувъ вѣдъ грому. — То дѣялося 306 року.

Въ 1108 р. грецка царѣвна Варвара дочка Алексія Комѣнена, що выйшла за мужъ за нашого киевського князя Святополка II.

правнука св. Володимира, привезла зъ собою мощь св. Варвары и положила ихъ въ монастыри св. Михаила въ Києвъ. Водь того часу память св. Варвары розширилася по цѣлѣй Руси. Нашъ нарѣдъ любить и почитае св. Варвару и многъ выбираютъ еѣ за св. Именицю для своихъ доньокъ. — Наслѣдуймо еѣ велику сталѣсть въ св. католицькѣй вѣрѣ.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЪ ДЕЦЕМБЕРЪ

„Щобы пѣднѣсь нашъ умы до небесныхъ бажань.“

Се е молитва до Св. Духа, щобы Вѣнъ яко Духъ истины просвѣтивъ людскѣ умы свѣтломъ правды и щобы черезъ то люде бѣльше думали и розважали надъ вѣчными рѣчами, не занурялися тѣлько въ дочасныхъ и земскихъ справахъ. Не однимъ тѣлько хлѣбомъ жие чоловѣкъ але и словомъ Божимъ, каже св. Письмо.

Гадка про sprawy Божѣ, про небо, про наше вѣчне назначеня додае намъ уже тутъ на земли силы до выконуваня нашихъ обовязкѣвъ, тымсамымъ допомагае намъ у дочаснѣмъ житю. Хлѣбъ, щоденный заробляемо тяжкою працею. У тѣй тяжкѣй працѣ намъ потѣхою и осолодою якразъ суть не що инше, а правды Божѣ и вѣчнѣ. Память на небо и на вѣчне щастя заохочуе насъ до працѣ, бо небо е нагородою за працю зъ любви до Бога. А що вѣдберае намъ дяку до працѣ, и вѣдъ неѣ вѣдвертае?

Піянство, розпуста, що вѣдбирають чоловѣкови розумъ и силу; лѣнивство и бажаня легкого житя, що доводятъ люде до злодѣйства и обманства. Найбѣльше бѣды и клопоту завдають родичамъ не дѣти побожнѣ, що люблять церковь, молитву и Божѣ заповѣди, але розпостнѣ, неслухнянѣ, що бавляться по коршмахъ и балахъ. Подѣбно бувае всюды.

Тому мы повиннѣ навѣтъ ради нашоѣ дочасноѣ користи зани-матися и прагнути небесныхъ рѣчей. Заедно памятаймо, що намъ на подобу Господа нашого, треба терпѣти, щобы вѣйти до славы небесноѣ. Часто мы довжнѣ пригадувати собѣ ту славу Христа, що буде колись и нашою. Тодѣ терпѣня теперѣшнѣ въ порѣвнаню до того щастя, що насъ чекае, будуть здаватися намъ дрѣбницею. Мы будемо кликати зѣ св. Павломъ: „Уважаю що терпѣня сього теперѣшнього часу не суть достойнѣ будучоѣ хвалы, котра въ насъ об-явиться.“ (Рим. VIII, 18.)

Черезъ такъ розважання въ людськôмъ серцю розпалиться святий огонь, горяче бажання оглядати небеснѣ рѣчи. Сама навѣтъ смерть видиться уже чоловѣкови не чимось страшнымъ, але радше найрадôстнѣйшою хвилиною, въ котрôй вôнъ має з'единитися зъ Христомъ. Св. Павло говоривъ: Бажаю бути розвязаннымъ, щобы бути зъ Христомъ.“

Тѣ гадки на небесну нагороду, додавали сили мученикамъ и исповѣдникамъ у ихъ мукахъ, пустынникамъ у подвигахъ, священникамъ и проповѣдникамъ въ апостольскôй працѣ, а всѣмъ святымъ у тяжкостяхъ свого житя.

Тожъ пôдносѣмъ нащѣ серця до горы, бо за терпѣня ради Бога мзда наша многа на небесѣхъ.

Н О В О С Т И

Нове студентське католицьке товариство.

Дня 13. новембра 1922 заложилося „Товариство українськихъ католицькихъ студентôвъ въ Празѣ“.

Цѣлею Товариства є поглибити и скрѣпити католицький свѣтоглядъ своихъ членôвъ, виробити въ нихъ трѣвкѣ та непохитнѣ характеры, що зумѣли бы боронити поваги и права католицькоѣ Церкви, вносити католицького духа въ національне та громадянське житя, працювати для добра свого народу, помагати своимъ членамъ въ студияхъ, та розвивати мѣжъ ними товариське житя.

На установчихъ зборахъ одногôсно були прийнятѣ статуты и выбрано Управу Товариства, въ складъ якоѣ увôйшли: Стефанъ Росоха — голова, Юрко Соколовичъ — мѣстоголова, Иванъ Долинай — секретарь, Михайло Анталъ — скарбникъ, Иванъ Кошанъ — господарь, Стефанъ Бора — членъ Управы; до ревизийноѣ комисіѣ: Вѣнкентій Шандоръ и Иванъ Бабѣля.

Товариство має передъ собою тяжкѣ завдання и обовязки, котрѣ, сильно вѣритъ, що зъ Божою помочию вдасться йому виконати для добра народу и католицькоѣ Церкви. Все на Божу славу!

Священникъ министромъ. Въ теперѣшнѣмъ урядѣ Румуніѣ католицький священникъ О. прелатъ Колторъ є министромъ публичныхъ робѣтъ.

Славный поетъ — монахомъ. Парижскѣ Газеты пишутъ, що славный Французький авторъ и поетъ Непчѣ Vermeuil вступивъ до строгого Чина Картузіянѣвъ. Литераты и артисты дуже здивованѣ такимъ крокомъ великого поета. Але дороги Божѣ невыслѣдимѣ и хто глядає щастя, знайде його лишъ у Бозѣ.

Вѣдзначеня монахинѣвъ. Японскый урядъ ордеромъ вѣдзначивъ Сестру Резиму, котра вже бѣльше якъ 58 лѣтъ безперервы працює на миссіяхъ мѣжъ японскимъ народомъ. Вона теперъ має 87 лѣтъ.

Белгійскый урядъ державною нагородою вѣдзначивъ монаха Венедиктина О Usmer Verlière-a, за його працѣ на полю исторично-наукѣвъмъ. Вѣнъ є членомъ белгійскоѣ Академіѣ, презесомъ королѣвскоѣ Комісіѣ Историчноѣ и почеснымъ презесомъ Институту Историчного въ Римѣ. Теперѣшне вѣдзначеня є заслуженымъ окоронованымъ признанямъ великоѣ науковоѣ дѣяльности католицького ученого монаха. Що скажуть на се тѣ, котрѣ все выкрикуютъ, що священники и монахи ширять темноту и боятся науки?

Славный монахъ — астрономъ.

Въ Испаніѣ недавно вмеръ славный монахъ - єзуитъ и великий астрономъ О. Р. Сігер. Вѣнъ належавъ до наибѣльшихъ ученыхъ на полю наукѣвъмъ. Вѣдкрывъ магнетичнѣ поля на Филипинахъ и написавъ много научныхъ працѣ, котрыми здобувъ собѣ свѣтову славу великого ученого. Всѣ наукѣвъ товариства и часописы выразили свой жаль на вѣстку про смерть славного монаха.

Папа Пій XI. недавно выдавъ енциклику (пастырскый листъ) „Ацерба аніма“, про переслѣдуваня католицькоѣ Церкви въ безбожнѣмъ Мексику. На се Папа дѣставъ многѣ телеграмы зъ цѣлого свѣта, зъ протестами проти кривды Церкви и зѣ заявами спѣвчутя та сынѣвскоѣ пошаны.

Въ Мексику завдате гоненя Церкви. 4. октября рано урядъ заарештувавъ папского Легата, посадивъ його до лѣтака и давъ вывезти зъ краю до Злученыхъ Державъ Америки. Вывергли його зъ краю за се, що папскый Легатъ посмѣвъ передъ президентомъ боронити енциклику Папы про переслѣдуваня Церкви въ Мексику. Можно спѣдѣватися, що тамъ незадовго буде лятися мученича кровь. Але „кровъ мученикѣвъ, се зерно христіянства“.

Втѣкали зъ „раю“. Въ окрузѣ Долшнова на большевицкѣй

границь кôлька людей хотѣло въ ночи перейти зъ большевицького „раю“ до Польщи. Вони вже були при дротяныхъ перегорожахъ. Тодѣ большевицькѣ сторожѣ, котрѣ були скритѣ, наразъ вискочили зô своихъ криѣвки и почали стрѣляти до нещасныхъ утѣкачѣвъ. Вôдѣ куль погибли двѣ жѣнки и три мужчины. Видно що тамъ у тôмъ „раю“ вже ажъ надто добре, коли люде не можуть того „блага“ выдержати и наражаються на смерть, щобъ тôльки выдосатися зъ „раю“ большевицького до буржуйського „пекла“. Що скажуть нашѣ доморослѣ комунисты, котрѣ не можуть доста нахвалитися того „раю“ въ большевиѣ? Варта бы и ихъ туды выслати, а певно скоро втѣкалибъ звôдтамъ!

Протестъ проти переслѣдуваня религѣ та проти невôльництва въ Большевиѣ — одержавъ президентъ Швайцарськоѣ Конфедераціѣ, зô 170 тысячъ подписали. 37. кантональнѣ радники и Лига христѣянства звернулися зъ просьбою до Федеральноѣ Рады, чтобы вона рѣшучо домагалася заступництва Союзу Народôвъ, абы на Радяншинѣ шанували свободу совѣсти, якъ у всѣхъ культурныхъ народôвъ. Рôвночасно Швайцарцѣ протестуютъ проти страшноѣ неволѣ, въ яку червонѣ царенята захпали нещасныхъ селянъ и робôт

никовъ. Се дикунство и варварство, а не культура XX-го столѣтя!

Землетрусъ въ Греціѣ. Недавно въ Греціѣ було велике землетрясеня, яке 20,000 населеня лишило передъ зимою безъ даху надъ головою. Убитыхъ було 149, раненыхъ 403. Монастырѣ на горѣ Атось такожъ потерпѣли великѣ шкоды, бо 8 монастырôвъ сильно потрѣскало. Атонскѣ монахи опустили своѣ келѣ и пôдъ голымъ небомъ молилися, чтобы скоро скôнчився землетрусъ.

Друга жертва Святѣйшого Отца для катол. Росѣянъ. Передъ двома роками одержали въ Римѣ католики Росѣяне прекрасну Колегію для выхованя питомцôвъ, яку збудувавъ имъ коштомъ двоухъ миліонôвъ самъ Христовый Намѣсникъ Папа Пій XI. А теперъ дôстали вôдѣ Него ще й церкву. Ся церква лежить недалеко высше згаданôѣ колегіѣ и була посвячена св. Антонію. Еѣ вôдновлено, пристосовано до славянсько виантѣйського обряду и на подставѣ особлившого рѣшеня Святѣйшого Отца передано видиненымъ росѣянамъ.

Годинники въ трамваяхъ. Дирекція львôвськихъ трамвалѣвъ задумуе ввести и всѣхъ возахъ годинники, чтобы информувати пасажирôвъ про точный часъ.

ЗМЪСТЪ XII-ГО РОЧНИКА:

Оповѣдавя :

	стр.
Богъ памятае на насъ	4
Рѣздово маленькоѣ	9
Розумный подарунокъ	14
Якъ народы боронятъ своеѣ вѣры	18
Утеча до Египту	23, 31
Нагорода за добре дѣло не гине	30
Идѣтъ до Йосифа	37
Геройска вѣдвѣга	42
Молитва Княгинѣ	42
Наверненый Ялонецъ	46
Св. Причастя жовнѣра	52
Комунистъ и мочахия	52
За кого терпять Спаситель	74
Курка зѣ золотыми яйцами	78
Памятай день св. святити	75
Невдячники и невдяка	86
Вмерлый оживѣ, абы охреститися	110
Поганска и християнска мати	118
Проклонники не посядутъ неба	119
Мамо, я не бѣдна	123
Безвѣрки	149
Велика вага Катехизму	153
Походъ будистѣвъ зѣ крестомъ	158
Палець Божий	163
Такъ само	165

Житя святыхъ :

Препод. Отець нашъ Максимъ исп.	14
Св. мученикъ Никифоръ	28
Св. свящмуч. Алек. папа римский	44
Св. Ап. и Евангелистъ Марко	58
Преподобна мати Целагя	76
Св. Еронимъ учитель Церкви	90
Св. Пророкъ Езекииль	106
Св. Апостоль Матій	122
Св. Евстохія Дѣва	138
Преподобна мати Таисія	155
Св. мученики Романъ и Варула	171
Св. великомучениця Варвара	186

Статѣ :

Серце Христове и новый рѣкъ	3
Якъ выглядае большевицкий рай	6
Мисійный рухъ	15
Нынѣшнѣ часы	17
На що жиешъ на сѣмъ свѣтѣ	19
Розпушта, се нещастя для каждого	26
Святый часъ	33
Сорокодневый пѣстъ	35
Зѣ протестанта сынъ Маріѣ	46
10 лѣтъ на престолѣ св. Ап. Петра	49
Царь Христось	51
Чи грошѣ дають щастя	60
Воскресеня Христове	65
25 лѣтний юбилей одвѣчательного редактора „Благовѣстника“ о. Теофана Скиби ЧСВВ.	67
Епископъ Ескимосѣвъ	68
Безробѣтя	68
Нова молитва до св. свщм. Йосаф.	74
Новый еп. мукачевскоѣ епархїи	82
Кто есть Духъ святой	83

Блаженна Анежка Перемышлѣвна	85
Мисія въ Мѣдяницѣ	92
Чи хочешъ статися мисіонаремъ	94
Пресвяте С. Хр. и грѣшники	98
Сталося чудо въ Андріѣ	99
Поясненя молитвы передъ св. Пр.	102
Що робить Тереса Найман	103
Щожиточне слуханя Службы Божоѣ	109
Пятьдесятьлѣтя Вѣдновы Чина св. Василя Вел.	114, 129, 145, 161, 177
Що говорятъ безбожнѣ большевики про св. Отця Папу Пія XI	117
Мисія	125
Церква и убогѣ	131
Додатнѣ и уемнѣ стороны шпорту	132
Св. Церковь — кто вона е	134
Св. Церковь — кто до неѣ належить	152
Образъ Хр. Серця на серцѣ	157
Почитаня Серця Исусового обезпечае спасеня нашѣ душѣ	164
Св. Церковь — кто основувавъ еѣ	166
Мисія у Волосянцѣ	182
Комунистична кровава „правда“	180
Страшна кара Бога	183

Мѣсячнѣ намѣреня :

<i>Януаръ</i> : Впровадженя въ житя засадѣ въ сусп. справѣ, якѣ проголосивъ папа Левъ XII. и Піи XI.	12
<i>Фебруаръ</i> : Неустрашима непохитнѣсть католикѣвъ въ вѣрѣ	29
<i>Мартъ</i> : Почитаня св. Йосифа покровителя вселенскоѣ Церкви	45
<i>Апрѣль</i> : Правдиво християнскѣ выхованя молодежи	58
<i>Май</i> : Набоженство до Пр. Дѣвы Маріѣ царицѣ мученикѣвъ	77
<i>Юній</i> : Мѣжнародный миръ	91
<i>Юлій</i> : Религійнѣ заведеня	108
<i>Августъ</i> : Товариство выслугующихъ у больницяхъ	124
<i>Септемберъ</i> : Любовь до хреста	139
<i>Октоберъ</i> : Береженя чести ближн.	156
<i>Новемберъ</i> : Сполученя святыхъ	172
<i>Децемберъ</i> : „Щобы пѣднѣсь нашѣ умы до небесныхъ бѣжанѣ“	187

Стихи :

Вѣстку голосить	2
Христе стрѣнутися зѣ Тобою	27
Ангель Божий	43
Христось распятой	57
Маріѣ любви	75
Серце Исуса любовью горѣ	89
По всѣи земли	105
Уснула Мати Бога	121
Хоронителю душѣ	136
Царице наша	154
Смерть св. Йосафата	169
Маріѣ пренепорочна	185

Житя св. Йосафата Кунцевича ЧСВВ.
5, 20, 35, 55, 72, 100, 133, 150, 168.

Новости :

16, 31, 47, 61, 79, 95, 111, 126, 141, 159, 174

Выдавництво Чина св. Василя Великого въ Ужгородѣ

поручае слѣдующѣ книжки своего изданія:

„Молитвенник христiанскоѣ родины.“ Составивъ о. П. К. ЧСВВ.

Форматъ 12×17, сторонъ 832, содержитъ:

Молитвы повседневнѣ, утреннѣ, вечернѣ, въ часѣ Сл. Божоѣ, до Пр. Серця Иисусоваго, до Преч. Дѣвы Маріѣ, до Святыхъ; молитвы супруговъ, на всякъ потребности, передъ и по Сповѣди, передъ и по св. Причастію, одностовѣ, о щасливу смерть, при недужихъ, за душѣ въ чистилици, (мытарствѣ); науки для супруговъ. Чинъ Вечерни, Утрени, Ирмосы воскреснѣ и праздничнѣ, Божественна Литургія, тропарѣ и кондаки, воскреснѣ, дневнѣ, на всякъ потребности, апостолы о усопшихъ, парастасѣ, тропарѣ и кондаки 4-десятницѣ, 5-десятницѣ и празниковъ цѣлого роу. Акафистъ до Ис. Христа, Преч. Дѣвы, св. Николая, Параклисъ до Пресв. Богородицѣ, молебень до Найсв. Серця Ис. и Преч. Дѣвы Маріѣ, Пѣснѣ церковнѣ (всѣхъ 68), Супликація, пѣснь благодарственна, Пасхалія и календарь.

Цѣна оправленого примѣрника 20 Кч, зъ почтою 24 Кч.

Молитвеникъ для греко-каѳолицкого руського народа. Составивъ о. Петро Котовичъ ЧСВВ. сторонъ 507. Изданіе II.

Содержаніе сеѣ книжки: Короткiй катехизмъ; Молитвы повседневнiи; Молитвы утрени, Молитвы вечерни, Молитвы подчасѣ Службы Божоѣ, Приготовленіе до св. Сповѣди, Молитвы предъ и по Сповѣди, Молитвы предъ и по св. Причастію, Молитвы до пресв. Сердца Иисусоваго, Молитвы до Пречистоѣ Дѣвы Маріѣ, Молитвы до святыхъ. Чинъ Утрени, Божественна Литургія, Чинъ Вечерни. Акафистъ до І. Христа, Акафистъ до Преч. Дѣвы Маріѣ, Тропари воскресни и повседневни, Служба на всякое прошеніе, о усопшихъ, Тропари и Кондаки св. Четырдесятницы и всѣхъ празниковъ декретальныхъ. Кромѣ сего есть: Пѣснѣ на Рождество Христове, Пѣснѣ въ честь св. Троицѣ, Пѣснѣ въ честь Преч. Дѣвы и св. Отца Николая, Пѣснь благодарственная, Календарь цѣлого року и Пасхалія. Оправленый стоитъ 8 Кч, съ почт. засылкою 9 Кч.

„Skarb duši“ molitvennik dľa mlodeži sostaviv o. P. K. CSVV. format 7×11 storon 384:

S o d e r ž a n i j e: Korotký katechizm; molitvy; povsednevnyja, utrennyja, večer-nyja, v časi Služby Božoji, pered i po Spovidy, pered i po sv. Pričastiju, do Najsv. Serdca Isusa i Pr. D. Mariji i do Svjatych; Čin Utreni, Večerni, Bož. Liturglja; Tropari i kondaki; voskresni, dnevni, različnych namirenij; tropari i apostoly o usopšich; tropari i kondaki četyredesjatnici i pjatdetjatnici: Tropari i kondaki prazdnikov celoho roku: pisni, kalendar.

Оправленый стоитъ 6. Кч з почтою 7. Кч.

Да святится Имя Твое. Молитвословъ для молодежи. Стор. 223.

Печатаный окремишно руськими а окремишно латин. буквами. С о д е р ж а н i e: Короткiй катехизмъ. Молитвы повседневнiи, утреннiи, вечернiи, подчасѣ Службы Божоѣ, передъ и по Сповѣди, предъ и по св. Причастію, до Пресв. Сердца Исуса, до Преч. Дѣвы Маріи и до св. Иосифа; Чинъ Вечерни, Утрени, Божественна Литургія, Тропари и Кондаки воскресни, на всякое прошеніе и о усопшихъ; Пѣснѣ на Рождество Христово въ честь Пресв. Троицѣ, къ Пресв. Дѣвѣ Маріѣ и въ честь св. Отца Николая,

Оправленый стоитъ 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4.80 Кч.

Mennyei Harmat. Сторонъ 256. Змѣсть сего молитвенника есть слѣдующий: Mindennapi imádságok, katekizmusból, reggeli imádság, esti imádság, különféle imák, Szentségi imádságok: gyónási ájtatosság, áldozási ájtatosság, mise-imák, nyilvános Isteni szolgálatok, énekek a reggeli Istentiszteletből, a szent Liturgiából, a délutáni Istentiszteletből. Kiedészítő részek a nyilvános Isteni szolgálatokhoz: vasárnapokra, a hét napjaira, a nagybőjti időszakban, a husvét-pünkösti időszakban, az állandó ünnepekre, különféle alkalmakra: a Szentlélek segítségül hívására, minden jókérés szándékára, háaladás szándékára, a halottak lelki nyugalmáért. Panachidán. Engesztelő ének a legméltóságosabb Oltáriszentséghez.

— Молитвенникъ переплетеный въ повполотно стоитъ 5 Кч. зъ почтовою засылкою 5.80 Кч.

Появився перший томъ Аскетичноѣ Библіотеки „Списѣ Розважанія“. Зъ неѣ кождый зможе безъ труда навчитися розважаня. Воно буде йому легке и приємне. Книжочка необходима для священника и монаха. Єѣ повинень перечитати кождый, що бажає познакомитися и жити аскетичнымъ житемъ. Має коло 90 стор. друку форматъ 12×16 см. Цѣна 3 Кч. зъ поштою 3.60.

До нашихъ предплатникѣвъ.

Въ семь числѣ „Благовѣстника“ засылаємо кождому предплатникови почтовый чекъ, для засланя предплаты. Подакотрѣ предплатники вже прислали свою предплату, за то имъ щиро дякуємо. Тыхъ, котрѣ еще не прислали, дуже просимо, чимскорше прислати.

Почитателѣ Маріѣ купуйте нову книжку!

НАСЛІДУВАННЯ МАРІЇ.

Аск. Бібліотека Книга II.

Въ тѣй книжочцѣ знайдете прекраснѣ науки, якѣ сама Преч. Дѣва Марія дає тымъ, котрѣ Єѣ люблять и хочуть Їѣ вѣрно служити.

Сеся книжочка больше насъ потрафить научити, якѣ великѣ товстѣ книги. Хто Єѣ перечитає, певно загрѣє свое серце до любви до Царицѣ неба, а особливо набере християнського духа.

Книжочка має 128 стр., а коштує лише 3.50 Кч. Зъ почт. 4 Кч.

При замовленю адресуйте такъ: Выдавництво ОО. Василианъ въ Ужгородѣ, ул. Раковця 54.
